

ПЛАДНЕ

Горещо пладне. Заключено пространство.

И в него нещо ме напират.

Преродилата се тишина лобира
в пространството, което ме напират.

Форматът на моето постоянство
прекъсва нечий странен вой,
но после в тихото пространство
заспива денят.

Без гримаси и без пози
застава моето непостоянство.

Словата - после...

Нека се научим да обичаме.